

Forslaget og dets Motiver. Et teknisk Foredrag om denne Sag blev jo holdt forleden Dag af det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow). Jeg kan ikke sige, om de kemiske Analyser, han fremdrog for os, vare fuldt ud rigtige, men han synes at have studeret dette Tema grundigt, saa hans Udtalelser passe antagelig nok.

Kun een Ting vil jeg sige angaaende selve Lovforslaget: Hvis det gennemføres, saaledes som det foreligger, ville de lyse udenlandske Konsumsukkerer faa en Toldnedsættelse af 5 Øre pr. Kilogram, medens Afgiften af det tilsvarende danske Produkt, det saakaldte danske Puddersukker, kun nedsættes med 1 Øre pr. Kilogram. Den nuværende Beskyttelse paa den største Afsætningsartikel, dansk Puddersukker, vil derved faa en Nedsættelse af henved 4 Øre, det er opgjort nøjagtig af Fagmænd til 3,86 Øre, og jeg gaar ud fra, at det passer. Disse to Beskyttelsesnedsættelser ville andrage et Beløb af noget over 1½ Mill. Kr. Men foruden dette indeholder Forslaget en tredie Bestemmelse, som indfører den Forandring fra den nugældende Position 229, at den omfatter alle Sukkerer, der polariserer 94 pCt. og derunder, medens Indførselen ifølge samme Position er begrænset til Amsterdammer Standard Prøven Nr. 9. Ved denne Forandring ville Sukkerer af en Lys-hed svarende til Amsterdammer Standard Prøve Nr. 16 fremtidig kunne indføres til 4 Øre, medens disse Sukkerer nu maa svare 6 Øre pr. Kilogram. Derved vil hele denne store Gruppe af fremmede Sukkerer blive stillede omtrent lige med det indenlandske Produkt, hvilket vil bringe den danske Sukkertilvirkning i en Situation, som den maaske vil have ret vanskeligt ved at taale. I et Andragende fra De danske Sukkerfabrikker, som er omdelt paa vore Pladser, staar, at den danske Sukkertilvirkning vil blive umuliggjort. Jeg vil ikke bruge et saa stærkt Ord, men jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Forandring i alt Fald vil gøre det ret vanskeligt at faa noget økonomisk Udbytte ud af denne Industri.

Jeg er ikke Beskyttelsesmand. Jeg vil forvare mig imod at blive anset derfor. Men jeg vil dog sige, at naar man nedsætter Beskyttelsen for en Industri saa betydeligt, som det foreslaas paa denne Vare, vel med 50—60 pCt., eller hvis man opretholder den Bestemmelse, som jeg før nævnte, og som vil stille det udenlandske Produkt lige med det danske, bliver Beskyttelsen egentlig taget helt bort, og saa er

jeg dog tilbøjelig til at mene, at dette er at gaa lidt for vidt. Jeg vil derfor gerne henstille, om man ikke af Hensyn til Roedyrkerne kunde indføre en eller anden Forandring i dette Forslag. Jeg taler ikke her i mindste Maade for Aktieselskabet De danske Sukkerfabrikker. De kunne ganske sikkert taale det Tab, som denne Lov, efter hvad jeg før nævnte, vil medføre for Sukkertilvirkningen. Men de skulle kun tage Halvdelen af dette Tab, medens Roedyrkerne maa tage den anden Halvdel, og det er dog maaske lidt mere, end disse ret vel kunne taale. Naar man altsaa fra en og anden Side her i Tinget mener, at denne Skat lægges paa Kapitalmagten, siger jeg, at det ikke er rigtigt. Der er ganske vist sagt: Ja, selv om det rammer Sukkerroedyrkerne i ikke ringe Grad, bliver der dog ikke her Tale om de smaa Landbrugere i stor Udstrækning, thi de dyrke ikke Sukkerroer. Men dette forholder sig ikke rigtigt, jeg kan sige, at det i lige saa høj Grad er de smaa Landbrugere, der dyrke Sukkerroer, som det er de store. Jeg maa maaske have Lov til at nævne, at De danske Sukkerfabrikker have Kontrakt med 5,680 Landmænd, og af disse ere de 5,418 Kontrakter afsluttede med Roedyrkere paa indtil 10 Tdr. Land, 119 med Roedyrkere paa mellem 11 og 20 Tdr. Land, 51 med Roedyrkere paa mellem 21 og 30 Tdr. Land, 26 med Folk paa mellem 31 og 40 Tdr. Land, 15 med Folk paa mellem 41 og 50 Tdr. Land, medens kun 51 Landbrugere have over 51 Tdr. Land. Altsaa af disse 5,680 Kontrakter, som Fabrikkerne have med Roedyrkerne, ere de 5,537 med mindre Landbrugere og kun de 143 med større. Og for Andelsfabrikkens Vedkommende i Nykøbing paa Falster er Forholdet dette, at den har afsluttet 661 Kontrakter med Landmænd fra 1—5 Tdr. Land, 171 med Landmænd fra 5—20 Tdr. og kun 24 med Landmænd paa over 20 Tdr. Land. Af de 866 Kontrakter er der altsaa kun 24 med større Gaarde. Resultatet af det hele bliver altsaa, at hvis denne Lov gennemføres, kommer den til at berøre 6,399 mindre Landbrugere, Husmænd og Gaardmænd, og foruden dette rammer den i lige saa følelig Grad Arbejderne. Der dyrkes jo nu mellem 27,000 og 28,000 Tdr. Land med Sukkerroer her i Landet. Det fører med sig, at der skal bruges omtrent 8,000 Arbejdere til at passe disse Roer, og det er ikke alene Mændene, men ogsaa Hustruene og Børnene, som særlig ved Sommertid have en god Fortjeneste